

[Alfred Jensen.]

tror jeg ikke, det spiller saa stor en Rolle, for jeg regner med, at 5. Maj-Dagen vil blive fejret som Mindedag overalt alligevel.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at vi intet har at indvende imod, at Store Bededag flyttes hen til Efteraarstiden og lægges paa en Søndag. Derimod har vi inden for mit Parti visse Betænkeligheder vedrørende den Karakter, som Dagen skal have efter Forslaget. Det er et Spørgsmaal, om man bør lade denne Dag være en kombineret Sørge- og Festdag, og om man ikke i Stedet for burde gøre den til en almindelig Festdag og placere Sørgehøjtidelighederne paa en af de andre store Dage fra Besættelsestiden og Befrielseskampen. Vi betragter ikke Løsningen paa dette Punkt som heldig, men kunde meget ønske, at man naaede frem til en anden Ordning.

Derimod kan jeg udtale min Tilfredshed med, at der er stillet Forslag om Dækning for de Løntab, som man eventuelt vilde komme til at lide ved Fridagen. Jeg synes, stort set, at dette Problem er løst paa den rette Maade; men jeg gør dog opmærksom paa, at der findes en Kreds af Medborgere, der har lige saa god Grund til at fejre 5. Maj-Dagen som de, der er beskæftiget i 30 Dage forud eller er Funktionærer eller faste Medarbejdere i egentlig Forstand, en Gruppe Medborgere, som maa ske er dem, der er økonomisk daarligst stillede, og som har daarlige Raad til at undvære deres Arbejdsfortjeneste. Jeg tænker paa de Løsarbejdere, som mange Gange vil staa i den Vanskelighed ikke at kunne opfylde Bestemmelsen om de 30 Dages samlede Beskæftigelse. Da man maa regne med, at det er Folk, der er beskæftiget periodisk, vil de have haardt Brug for Erstatning for Tabet af Fortjeneste paa 5. Maj-Dagen; de er vel oven i Købet saadan stillede, at de ikke engang, hvis Dagen gøres til en Fridag, kan faa Arbejdsløshedsunderstøttelse i Lighed med andre arbejdsløse; de kontrolleres Dagen før og Dagen efter. Jeg vil henstille til Overvejelse i Udvalget, om man kunde finde frem til en Løsning, saa at ogsaa disse Mennesker der ikke faar nogen Erstatning for det Løntab, de lider, kan faa deres Problem klaret paa en tilfredsstillende Maade.

Selv om vi tilslutter os Tanken om, at den 5. Maj skal være en almindelig Festdag for Landets Frihedskamp og Befrielse, betyder dette ikke for os, at Mindet om den 29. August skrindlægges. Vi giver den 5. Maj, hvad der tilkommer den 5. Maj. Men den 29. August betød trods alt det store Skel

i Landets Befrielseskamp. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Frode Jakobsen, der sagde, at vi den Dag vandt vor indre Frihed; jeg vil endda udvide det til at sige, at vi den Dag vandt vor reelle Frihed og over for Verden fastslog, at det danske Folk kæmpede Side om Side med de Nationer, der stod i et Kampforbund mod Hitler-Nazismen, mod vore Undertrykkere. Dette Brud i Samarbejdet med Besættelsesmagten, den store Begivenhed, at det danske Folk officielt sagde sig løs fra alt, hvad der kunde give Anledning til berettiget eller uberettiget Mistanke om Indforstaaelse med Besættelsesmagten, er af en saadan Karakter, at ogsaa denne Dag maa fejres frem i Tiden. Men jeg er klar over, at dette Spørgsmaal ikke staar til Behandling i Dag, dog synes jeg, det er rimeligt, at man nævner det i denne Forbindelse

Jeg skal i øvrigt tilsige vor velvillige Medvirken til Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for Partierne for de velvillige Tilsagn, der er givet med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse. Man har i særlig Grad diskuteret Bestemmelserne i § 3. Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen betegnede Bestemmelserne heri som en Skønhedsfejl og talte om, at jeg var faldet for en Fristelse ved at tage disse Bestemmelser med. Jeg kan ikke tiltræde denne Karakteristik. Jeg tror, at enhver, der alvorligt beskæftiger sig med Problemet, vil indrømme mig, at det havde været en Skønhedsfejl, om man uden videre ved Gennemførelsen af en Fridag, som der er Tale om her, havde overladt de mange Hundrede Tusinde Mennesker her i Landet, der ikke har fast Ansættelse, til selv at ordne Lønproblemet. Jeg tror ikke, at den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen gav Udtryk for, er det danske Folks. Jeg har sagt i min Forelæggelsestale, at det er mig fuldt bevidst, at Bestemmelserne i § 3 om, at de Mennesker, der har været i indtil 30 Dages Arbejde hos en Arbejdsgiver, skal have Løn, er et Offer for de paa-gældende Arbejdsgivere, og det vedgaar jeg. Jeg vedgaar ogsaa, at jeg har haft mange Overvejelser og mange Samtaler, inden jeg kom til den Beslutning, at det var rigtigt at foreslaa det, men jeg er helt overbevist om, at det danske Folk vil føle det saaledes, at Lovgivningsmagten ikke bærer sig rigtigt ad, om den uden videre accepterer det som en Kendsgerning, at fast ansatte faar Udgifterne dækket denne Dag, medens man